

«Διότι τις εξ υμών, θέλων να οικοδομήσει πύργον, δεν κάθηται πρώτον και λογαριάζει την δαπάνην, αν έχη τα αναγκαία δια να τελειώσῃ αὐτόν; μήποτε αφοῦ βάλῃ θεμέλιον και δεν δύναται να τελειώσῃ αὐτόν, αρχίσωσι πάντες οι βλέποντες να εμπαίζωσιν αὐτόν, λέγοντες Ὅτι οὗτος ο άνθρωπος ἤρχισε να οικοδομή και δεν ἠδυνήθη να τελειώσῃ. ... □ Οὕτω λοιπόν πας ὅστις εξ υμών δεν ἀπαρνείται πάντα τα εαυτοῦ υπάρχοντα, δεν δύναται να εἶναι μαθητῆς μου» (Λουκάς, ιδ΄:28-30,33)

Κάθε άνθρωπος που θέλει να οικοδομήσει και να φτιάξει ένα σπίτι, κάνει ένα προϋπολογισμό της δαπάνης που θα απαιτηθεί από την αρχή της οικοδόμησης του σπιτιού έως το τέλος αυτής. Ἐχει υπόψη του ότι θα χρειαστούν χρήματα για την έκδοση άδειας οικοδομής, για τον μηχανικό, για τους εργάτες (οικοδόμους – ηλεκτρολόγους – υδραυλικούς - ελαιοχρωματιστές), τα εργασιακά ένσημα, για τα οικοδομικά υλικά, για τα έπιπλα και για ότι άλλο χρειαστεί να δαπανήσει μέχρι να ολοκληρωθεί η κατασκευή του σπιτιού του. Όταν αυτή η κατασκευή ολοκληρωθεί, χαίρεται γιατί βλέπει ένα έτοιμο σπίτι για να ζήσει αυτός και η οικογένειά του. Συνεπώς προϋπολογισμός της δαπάνης κάθε οικοδομής, είναι απαραίτητο να γίνει από τον οικοδομούντα, ώστε αυτός να μη βρεθεί στη δυσάρεστη θέση να αρχίσει την οικοδομή αλλά να μη μπορέσει να την ολοκληρώσει.

Αυτό το παράδειγμα του προϋπολογισμού της δαπάνης της υλικής οικοδομής, ο Κύριος Ιησούς Χριστός το ανέφερε για να βοηθήσει κάθε συνειδητό χριστιανό να κάνει σωστό προϋπολογισμό δαπάνης της πνευματικής οικοδομής που καλείται να οικοδομήσει στον εσωτερικό του άνθρωπο. Η Αγία Γραφή μας πληροφορεί ότι ο άνθρωπος πλάστηκε από τον Τριαδικό Θεό, 'κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση Θεού', έτσι ώστε ο ίδιος να επιλέξει να γίνει παιδί Θεού, το δε σώμα του να γίνει ναός του Θεού. Βέβαια, όπως έχουμε αναφέρει πολλές φορές σε προηγούμενα άρθρα, για να γίνει κάποιος παιδί Θεού, πρέπει να μετανοήσει για τις αμαρτίες του και να πιστέψει ότι ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός είναι ο αναμάρτητος Υιός του Θεού που πλήρωσε με τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά για τις αμαρτίες του και αναστήθηκε για τη δικαίωσή του. Η άμεση συνέπεια αυτής της πίστης είναι ο μετανοημένος άνθρωπος να επικαλεστεί τον Ιησού Χριστό, με αποτέλεσμα ο Πατέρας Θεός να τον αναγεννήσει και να τον κάνει παιδί Του. Η αναγέννηση του πιστού ταυτίζεται με τα προσωπικά 'Χριστούγεννά' του και από κει και πέρα αρχίζει ο καλός αγώνας του πιστού να μορφωθεί ο Χριστός μέσα στον εσωτερικό του άνθρωπο, δηλαδή η οικοδόμηση εκ μέρους του πιστού της ατομικής του πνευματικής οικοδομής που θα αποτελέσει κατοικητήριο του Τριαδικού Θεού. Έτσι όσοι λέμε ότι αγαπάμε τον Κύριο Ιησού διότι μας έσωσε από τον αιώνιο θάνατο και με το αίμα του το άγιο μας εξαγόρασε από την δουλεία της αμαρτίας, οφείλουμε σωματικώς και πνευματικώς να είμαστε δικοί Του. Διαβάζουμε στην Καινή Διαθήκη σχετικά:

«Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; Εάν τις φθείρη τον ναόν του Θεού, τούτον θέλει φθείρει ο Θεός· διότι ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε σείς» (Α΄ Κορινθίους, γ΄:16-17).

«Διότι ηγοράσθητε δια τιμής· δοξάσατε λοιπόν τον Θεόν δια του σώματός σας, και δια του πνεύματός σας, τα οποία είναι του Θεού» (Α΄ Κορινθίους, ς΄:20).

«Επειδή η αγάπη του Χριστού συσφίγγει ημάς, διότι κρίνομεν τούτο, ότι εάν εις απέθανεν υπέρ πάντων, άρα οι πάντες απέθανον και απέθανεν υπέρ πάντων, διά να μη ζώσι πλέον δι' εαυτούς οι ζώντες, αλλά διά τον αποθανόντα και αναστάντα υπέρ αυτών.» (Β΄ Κορινθίους, ε΄:14,15).

Έτσι αυτός που εκτιμά το έργο της αγάπης του Κυρίου στη ζωή του, κάνει ένα σωστό προϋπολογισμό δαπάνης της πνευματικής οικοδομής που καλείται να οικοδομήσει. Ο Κύριος λέγοντας 'Ούτω λοιπόν πας όστις εξ υμών δεν απαρνείται πάντα τα εαυτού υπάρχοντα, δεν δύναται να είναι μαθητής μου', μας αφήνει να εννοήσουμε ότι κάποιοι πιστοί, όπως ο Ιούδας, που θέλουν να διατηρήσουν ένα μέτρο αγάπης στον Κύριο, συγκρίσιμο με το μέτρο της αγάπης τους στα 'εαυτών τους υπάρχοντα', δεν θα μπορέσουν να ολοκληρώσουν την πνευματική τους οικοδομή. Αυτή πιστεύουμε ότι είναι η έννοια του 'απαρνούμαι πάντα τα εαυτού υπάρχοντα'. Στα πλαίσια αυτού του πνευματικού προϋπολογισμού δαπάνης, ο Κύριος μας γνωστοποίησε και τα εξής: **«Διότι ήλθον να διαχωρίσω άνθρωπον κατά του πατρός αυτού, και θυγατέρα κατά της μητρός αυτής, και νύμφην κατά της πενθεράς αυτής. Και εχθροί του ανθρώπου θέλουσιν είσθαι οι οικιακοί αυτού. Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού. Και όστις δεν λαμβάνει τον σταυρόν αυτού, και ακολουθεί οπίσω μου, δεν είναι άξιος εμού. Όστις εύρη την ζωήν αυτού, θέλει απολέσει αυτήν· και όστις απολέση την ζωήν αυτού δι' εμέ, θέλει ευρεί αυτήν»** (Ματθαίος, ι΄:35-39).

«Εάν τις έρχηται προς με, και δεν μισή τον πατέρα αυτού, και την μητέρα, και την γυναίκα, και τα τέκνα, και τους αδελφούς, και τας αδελφάς, έτι δε και την εαυτού ζωήν, δεν δύναται να είναι μαθητής μου. Και όστις δεν βαστάζει τον σταυρόν αυτού, και έρχεται οπίσω μου, δεν δύναται να είναι μαθητής μου» (Λουκάς, ιδ΄:25-27).

Εύλογα θα αναρωτηθεί κανείς γιατί ο Ιησούς Χριστός λέει ότι ήλθε να φέρει διαχωρισμό και να μισούμε τα κοντινά μας συγγενικά πρόσωπα ενώ ο ίδιος μας διδάσκει να αγαπάμε ακόμα

και τους εχθρούς μας. Απαντώντας σ' αυτό το ερώτημα, αρχικά αναφέρουμε ότι καθώς διαβάζουμε ή ακούμε το λόγο του Θεού, διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν δυσνόητα εδάφια τα οποία δεν καταλαβαίνουμε άμεσα και υπάρχει κίνδυνος, αν τα δούμε ξέχωρα από την υπόλοιπη Αγία Γραφή, να πέσουμε σε πλάνη. Υπάρχουν περιπτώσεις που ο λόγος του Κυρίου ακούγεται σκληρός όπως π.χ. όταν ο Κύριος είπε στους μαθητές: **‘Όστις τρώγει την σάρκα μου και πίνει το αίμα μου, έχει ζωήν αιώνιον, και εγώ θέλω αναστήσιν αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. Διότι η σαρξ μου αληθώς είναι τροφή, και το αίμα μου αληθώς είναι πόσις’**

, αυτό είχε σαν αποτέλεσμα

‘Πολλοί λοιπόν εκ των μαθητών αυτού ακούσαντες είπον, Σκληρός είναι ούτος ο λόγος· τις δύναται να ακούη αυτόν; ...’Εκτοτε πολλοί των μαθητών αυτού εστράφησαν εις τα οπίσω, και δεν περιεπάτουν πλέον μετ’ αυτού’

(Ιωάννης, ς': 54,55,60,66). Αν είμαστε ειλικρινείς και έχουμε εκτιμήσει σωστά το έργο του Κυρίου στη ζωή μας, δεν θα Τον εγκαταλείψουμε, αλλά θα Τον ρωτήσουμε δια της προσευχής και θα περιμένουμε απάντηση δια του Πνεύματος του Αγίου. Έτσι μπορούμε με παρρησία να πούμε ότι ο χριστιανός μίσος, με την έννοια της έχθρας και της εκδίκησης, δεν πρέπει να έχει για κανένα άνθρωπο. Αυτό που πρέπει να μισεί είναι η αμαρτία, σύμφωνα με το γεγραμμένο: ‘

Σεις όμως, αγαπητοί, εποικοδομούντες εαυτούς επί την αγιωτάτην πίστιν σας, προσευχόμενοι εν Πνεύματι Αγίω, · φυλάξατε εαυτούς εις την αγάπην του Θεού, προσμένοντες το έλεος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις ζωήν αιώνιον. · Και άλλους μεν ελεείτε, κάμνοντες διάκρισιν, άλλους δε σώζετε μετά φόβου, αρπάζοντες αυτούς εκ του πυρός, μισούντες και τον χιτώ να τον μεμολυσμένον από της σαρκός’

(Ιούδα, α': 20-23).

Ο ίδιος ο Κύριος διευκρινίζει λέγοντας: **‘Όστις αγαπά πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού· και όστις αγαπά υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ, δεν είναι άξιος εμού’.**

Άρα αυτό που θέλει ο Κύριος, πρώτα απ' όλους και απ' όλα να έχουμε

Αυτόν

στη πρώτη θέση της καρδιάς μας. Βέβαια πριν γνωρίσουμε τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό μας Σωτήρα, με την αμαρτωλή ζωή που κάναμε ήμασταν μακριά από τον Θεό, ενώ τώρα που Τον γνωρίσαμε, είναι εφικτό, με τη βοήθεια του Πνεύματος του Αγίου, να εκτελέσουμε τις δυο πρώτες εντολές του Θεού στη ζωή μας:

‘Θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου. · Αύτη είναι πρώ τη και μεγάλη εντολή. Δευτέρα δε ομοία αυτής Θέλεις αγαπά τον πλησίον σου ως σεαυτόν. Εν ταύταις ταις δύο εντολαίς όλος ο νόμος και οι προφήται κρέμανται’.

(Ματθαίος, κβ': 37-40). Δεν μισεί ο Κύριος τους συγγενείς μας, αντιθέτως τους αγαπά, αλλά αν αυτοί δεν έχουν γνωρίσει τον Κύριο σαν προσωπικό τους Σωτήρα και ζητάνε από μας να κάνουμε πράγματα αντίθετα με το θέλημα του Θεού, δεν πρέπει να υπακούμε.

Συνοψίζοντας αναφέρουμε, πως το να ακολουθήσει κάποιος τον Ιησού Χριστό και να διατηρήσει την πίστη σ' Αυτόν, καθαρή μέχρι τέλους, δεν είναι εύκολη υπόθεση. Απαιτείται εκ μέρους του πιστού, απάρνηση εαυτού και υπαρχόντων και καθημερινό βάδισμα στα ίχνη του Κυρίου. Αυτό σημαίνει βάδισμα με πυξίδα το Ευαγγέλιο του Χριστού και με την οδηγία του Αγίου Πνεύματος. Να έχουμε επί πλέον υπόψη πως **‘θεμέλιον άλλο ουδείς δύναται να θέση παρά το τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. ▯ Εάν δε τις εποικοδομή επί το θεμέλιον τούτο χρυσόν, άργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην εκάστου το έργον θέλει φανερωθή διότι η ημέρα θέλει φανερώ σει αυτό, επειδή διά πυρός ανακαλύπτεται ▯ και το πυρ θέλει δοκιμάσει το έργον εκάστου οποίον είναι’**, έτσι ώστε να κάνουμε σωστό προϋπολογισμό δαπάνης της πνευματικής μας οικοδομής (Α΄ Κορινθίους, γ΄:11-13). Αμήν!